

Raemxdah Lae Gvaq Gwnzmbwn Aenmbanj

□ Luz Yungzbinh sij Vangz Gyanghmyauz hoiz

Mbouj rox vih gijmaz saeh, aenruz caizyouz gihdung couh menhmenh coh laj raemx ndaem bae, louz de boux vunz dog youq gwnzraemx buekmingh cakndaindai. De gawq mbouj caem roengzbae, hix mbouj coh baihnaj youz bae. De ngeix daengz hemq gouqmingh, hoeng baenzlawz hix hemq mbouj okdaeuj, vihneix hix mbouj miz vunz daeuj gouq de. De couh baenzneix youq ndaw raemx cakbupbup, da raen aenruz caizyouz gihdung Daegminz ndaem bae coh aen mbanj yaek deng dumx haenx. De daengx aenruz youq ndaw daemz bak mbanj, roengz laj ruz daeuj, heuh de haeuj ranz bae auv gvak, gaen de bae ndaw reih ndaem haeuxyangz. Daxboh youq ndaw reih gyaep duzvaiz geq cingq hai luengq ne. De angqfwngfwng han dwk, gwed faggvak couh caeuq de bingzbaiz guhdaih roengz reih bae. Daengz ndaw reih, Bohminz ca mbouj lai youh hai luengq ndei lo.

Ginjsiu nyaenx mbouj ndaej ndwnj myaiz gaemz dem gaemz, ngeix mbouj daengz gaemz myaiz haenx de deng saekndaek lo, de mbouj ndaej mbouj buekmingh aegumgum. Cib’ it bi lo, daj Daegminz youq gwnz dingj ranz doek roengzdaeuj, gyad youq gwnz mbonq, de moix baez bang Daegminz mad ndang vuenh buh, raen baujboiq de cungj dwg ninzndaek caemrwg. De baez youhcaiq baez baiqgouz, lumj gaxgonq baez youhcaiq baez gouz Daegminz ndaej ndwn hwnjdaeuj ityiengh, gouz baujboiq de youq gyanghwnz lawz singj hwnjdaeuj. Hoeng, itcig daengz de dai ngoenzhaenx, de hix mbouj caengz singj gvaqdaeuj saek baez. Aensim de couh lumj dong daeuh ndaw gumzfeiz seizdoeng gyanghwnz memhmenh gyoet roengzdaeuj. Ngoenz-neix, deng rumz baez ci, ndaw daeuh, gingqyienz lij miz saek di danq ongq, saek di ndatndet.

Baenzlawz ndaej yienghneix? Ginjsiu ienq-haenq swheij.

Mbouj ndaej baenzneix! Ginjsiu youq ndawsim gienq swheij.

Hoeng, de baenzlawz caiq bae najdoiq Bohminz? Mbouj najdoiq Bohminz, de youh baenzlawz ndaej bang Daegminz bae ciuqgoq de, bae hawj de uet ndang? Baenzneix youh mienx mbouj ndaej najdoiq aenn dang lohlangh de, di danq ongq ndaw ndang, mienx mbouj ndaej youh deng rumz ci ndat.

Baenzlawz guh? Wnggai baenzlawz guh? Gou wnggai baenzlawz guh? Byawz ndaej lwnh gou wnggai baenzlawz guh? Daegminz mwngz lwnh gou dauqdaeuj wnggai baenzlawz guh?! Yaepyet, Ginjsiu cij roxnyinh lumjnaeuz miz vunz dawz baenz fag baenz fag cuenq, coeg aen gyauej de, lumjbaenz yaek coeg ok fouzsoq aencong h cij haengj dingzfwngz; youh lumj baenz diuz baenz diuz cag, deng vunz ndaetndet dwk heux youq gwnz gyauej de, yied heux yied ndaet, lumjbaenz yaek caenx aen gyauej de mbaep bae cij haengj dingz doengzdaeuj. Aen’uk de hoengqhanghang, roxnyinh aen seiqgyaiq neix lumjbaenz cij dwg baenz benq hausaksak, cij miz de boux vunz dog youq ndawbiengz souh baenzlai vwndiz boekfan caeuq nyoegnyamx. De yunghrengz got aen gyauej swheij, siengj haeddingz doenghgi hoedheux haenx. De engqlij ninzai youq gwnz namh, lumj duzvaiz deng baenz bang duzdoq buekmingh ndat dwk, rouxringx doh gwnz namh.

Hei, lij caen miz yungh, de ringx geij baez le, doenghgi hoedheux haenx gingqyienz gig yungzheih couh geij ok lo. Couh youq de vih swheij roxnyinh sim’ angq seiz, de lumjnaeuz dingqnyi singhemq mehyah Daegsungh yaek dai yaek lix.

不知怎的，那柴油机动船就慢慢地往水面下潜行，独留她在水面上拼命地扑腾。她既没有沉下去，也没有向前游移。她想到了呼喊救命，却怎么也喊不出来，因此也就没有人来救她。她就那样扑腾在水中，眼睁睁看着阿民开着那艘柴油机动船潜行到淹没前的村庄。他把船泊在村口的池塘里，下船来，叫她进屋去拿锄头，跟他去地里种玉米。父亲在地里赶着老牛在开垄呢。她欢快地答应着，扛着锄头就和他肩并肩下地去。中午收工回来，吃过午饭，两个人不管不顾地躲进屋里一阵子，才意犹未尽地又扛着锄头肩并肩下地去。到地里，卜民已差不多又开好垄了。

锦绣忍不住吞了一口口水，没想到那口口水把她给呛住了，她不得不没命地咳嗽起来。十一年了，自从阿民从房顶坠落，瘫痪在床，她每次替阿民换洗，看到他的宝贝都是沉睡的模样。她一次次地祈求，像曾经一次次祈求阿民能站起来一样，祈求他的宝贝会在某个夜里醒来。可是，直到他死的那一天，它也不曾醒来过。她的心便像寒冬深夜的火塘里渐渐冷却的灰。而今，被风一吹，那灰里，竟还有一星炭火，一丝微热。

怎么可以这样？锦绣在埋怨自己。

不可以这样！锦绣在心里告诫自己。

可是，她怎么再去面对卜民？不面对卜民，她又怎能代替阿民去照顾他，去给他擦洗身子？那样又免不了面对他的裸体，身体里的那一星炭火，免不了又会被风吹热。

怎么办？该怎么办？我该怎么办？谁能告诉我该怎么办？阿民你告诉我到底该怎么办？！刹那间，锦绣只觉得好像有人拿着一根根锥子，刺着她的脑壳，似乎要刺出无数个窟窿才肯罢休；又像一条绳索，被人紧紧地缠绕在她的脑壳上，愈缠愈紧，似要把脑壳挤瘪了才肯停手。她的脑子里一片空白，感觉这世界似乎只是白茫茫的一片，唯有她自己一个人在这世间承受着那么多问题的折磨和蹂躏。她用力捂着自己的脑袋，想制止那些纠缠。她甚至躺倒在地上，像一只被无数只疯狂的蜜蜂叮咬的牛儿，满地打滚。

嘿，还真管用，她打了几个滚，那些纠缠竟轻而易举就解开了。就在地为自己感到庆幸的时候，她似乎听见了阿松女人撕心裂肺的呼喊声——

快来人啊，锦绣跳水啦，锦绣跳水啦……

也就在这时，锦绣才感觉到自己原来就在水中，水正灌进她的嘴巴里和鼻孔里。意识到这里的时候，她松开捂紧脑袋的双手，张开，像一只落进水里的鸡，扑扇着翅膀。那一刻，她多么希望自己是一只鸭子，扑棱扑棱地张开翅膀划着两只爪子就能游起来。可是，她仍像一只落水的鸡那样扑腾着，她仍能听见阿松女人撕心裂肺的无助的呼救声。

她继续像一只落水鸡那样扑腾着。同时她告诫自己，她不能死！她也不想死！卜民还直挺挺地躺在床上呢，她还沒得煮饭呢，煮好饭喂饱卜民后她还要上街去看大头章帮卖鱼完了没有呢，更重要的是她的儿子还没长大成人呢！

锦绣继续像一只落水鸡那样扑腾着，阿松的女人仍撕心裂肺地呼喊……

虽然河水还在不停地灌进锦绣的嘴巴里和鼻腔里，但她似乎还能听到有杂乱、急促的脚步声离她越来越近了。她看见世界不是一片白茫茫的了，而是看见明晃晃的太阳光正照着她的眼睛，以及这流过村庄上空的河流。

(6 完)



Vaiq daeuj a, Ginjsiu diuq dah la, Ginjsiu diuq dah la……

Hix cingq youq seizneix, Ginjsiu cij roxnyinh daengz swheij laxlawz couh youq ndaw raemx, raemx cingq guenq haeuj ndaw bak caeuq cong hndaeng de bae. Roxnyinh daengz gijneix seiz, de soeng song fajfwngz gotndaet aengyauej, mbehai, lumj duzgaeq doek roengz ndaw raemx, diuzfwd vad bae vad dauq. Mwhhaenx, de geijlai maqmuengh swheij couhdwg duz bit ndeu, saenqfubfub hai fwd vaij song faj nyauj couh ndaej youz hwnjdaeuj. Hoeng, de lij lumj duzgaeq doek raemx ndeu yienghhaenx cakbupbup, de lij dingqnyi singhemq gouqmingh ciedmuengh mehyah Daegsungh yaek dai yaek lix.

De laebdaeb lumj duzgaeq doek raemx yienghhaenx cak dwk. Doengzseiz de hix gienq swheij, de mbouj ndaej dai! De mbouj siengj dai! Bohminz lij ninz youq gwnz mbonq iet sohnengneng ne, de lijcaengz cawj ngaiz ne, cawj ngaiz ndei bwnq Bohminz gwn imq le de lij yaek bae gwnzgai yawj Cinggyaeujhung gai bya sat mbouj caengz ne, engq youqgaenj dwg daeglwg de lijcaengz majhung baenz vunz ne!

Ginjsiu laebdaeb lumj duzgaeq doek raemx yienghhaenx cakndetndet, mehyah Daegsungh lij hemqheuh yaek dai yaek lix……

Yienznaeuz raemxdah lij mbouj dingz dwk guenq haeuj ndaw bak caeuq cong hndaeng Ginjsiu bae, hoeng de lumjnaeuz lij ndaej dingqdaengz sing yamqdin luenhlab、gaenjgip liz de yied daeuj yied gyawj lo. De yawjraen seiqgyaiq mbouj dwg baenz benq hausaksak, cix dwg yawjraen daengngoengz lwenqmyanmyan cingq ciuq lwgda de, caeuqlienz diuzdah neix lae gvaq gwnzmbwn aenmbanj.

(6 sat)